

מאירי

עלון ערוץ מאיר להורים ולילדים

כרשת כי תישא תשע"ט

מדת הסבלנות

2 שעת
סיפור

6 תכזורת

ערוץ מאיר
לילדים

לרכישת מנוי לערוץ הילדים
התקשרו: 02-6461323
או באתר ערוץ מאיר לילדים

החליטו לעשות עגל זהב,
שכאלו ינהיג אותם במקום
משה. אם הם היו מתאפקים
מעט זמן בסבלנות, הם היו
רואים את משה חוזר וכל החטא
החמור לא היה קורה!

מכאן אנחנו לומדים שמאד
חשוב לדעת להתאפק. גם
אם משהו לא נראה לנו
כמו שתכננו, כדאי להמתין
בסבלנות ואולי הדברים
יסתדרו מעצמם. הסבלנות
תמיד משתלמת.

שלום ילדים. בפרשת כי תשא
התורה מספרת לנו על חטא
העגל. בני ישראל עשו עגל
מזהב והשתחוו לו. זה היה
חטא נורא!

אבל מדוע הם עשו את העגל?
מה גרם להם להגיע למעשה כל
כך חמור?

התשובה היא: לא היתה להם
סבלנות. כתוב בתורה שבני
ישראל ראו שמשה רבנו מתעכב
ולא יורד מהר סיני. לכן הם

שעת סיפור

הדמיון

אדם ביש מזל פתח במסע חפושים נרחב אחר מזלו. נכרד מבני משפחתו ומידידיו ונצא לתור אחר מזלו האבוד.

ספור ילדות שאותו שמע בעבר הרחוק גרם לו לחשב שהמזל שלו ימצא דנקא אי שם במעבה היער, היה זה היעד הראשון במסע החפושים שלו.

לאחר מספר שעות הליכה מיגעו ומתישות נכנה האיש לנהם בצלו של עץ פרות בלתי מזוהה, שענפיו הארוכים השור תחתם צל נעים, היה זה מפלט מצין מקרני השמש הלוהטות, הוא בקש לתת מנוחה לאיבריו, ומעט תנועה לעפעפיו.

שמורות עיניו עמדו להצצם, והוא שומע קול דורש בשלומו:

'שלום לך איש, אנה מועדות פניך?'

התבוננות קצרה מסביב מלמדת אותו שאין כאן אדם אחר מלבדו, העץ שמתחתיו הוא יושב והמדבר אליו.

'אני עסוק בחפוש אחר מזלי האבוד. כבר שנים ארכות שאני סובל מחסר מזל. החלטתי לחפש אחריי ולא להרפות ממנו עד שאמצא אותו.'

'תעשה לי טובה, מבקש העץ, כשתמצא את מזלך תברר אצלו אולי הוא יודע היכן המזל שלי, כבר מספר שנים שאני

לא מצליח להוציא אף לא פרי אחד, אולי מזלי האבוד יוכל לעזור לי!'

האיש מבטח להשתדל ונכרד מהעץ לשלום.

הוא לא מספיק להתקדם הרבה, ומרחוק הוא מבחין באריה צולע הפוסע לאטו, ריר זב מפיו, ועיניו הבוהקות מלמדות על מחלה כלשהי שפקדה אותו. הוא מתקרב, והאריה דורש בשלומו:

- 'שלום לך בן אנוש, לאן אתה הולך? האם אינך מפחד להסתובב כך לבד ביער?'

- 'אין לי ברירה, אני מקרר לחפש אחר מזלי האבוד, לבי אומר לי שהוא מציא אי שם במעבה היער.'

- 'שיהיה לך בהצלחה. אבל תעשה לי טובה, כשתמצא את המזל שלך תשא אל אותו בבקשה, אולי הוא יודע איפה הוא המזל שלי? כבר תקופה ארוכה שמחלה קשה תוקפת אותי, ואינה מרפה ממני, הייתי שמח להשתחרר ממנה.'

השמש עומדת לשקע, והאיש שממנה לחפש מחסה מבטיח להשתדל גם למנוח האריה ונכרד ממנו לשלום.

למחרת היום, בלב לבו של היער, מתוך מערה אפלה וחסוכה הוא שומע קול בכי חרישי. הוא אוזר אומץ, נכנס פנימה, ולאחר הסתגלות לחשכה שבמערה הוא מבחין באשה צעירה בקצה המערה, רגליה קשורות באזקי ברזל, והיא יושבת וממררת בבכי.

האשה שהבחינה בו, רק הגבירה את קול הבכי, היא היתה בטוחה שהאיש הוא עוד אחד מאותם אנשים רעים שהביאו אותה לכאן כדי לענות אותה. רק לאחר שהרגיע אותה כי אין לו כל קשר אל אותם אנשים רעים, שחה לו בגלוי לב את קורותיה:

'נסיכה צעירה ומפנקת הייתי. אבי היה מלך על פמה מדינות גדולות ועשירות, לא חסר לי דבר. קבוצה של קצינים מצבאו

של אבי פתחה במרד, הם הרגו את אבי, והוציאו להרג את כל בני משפחתי. אותי הם תפסו והביאו לכאן. כבר מספר שבועות שאני יושבת כאן ומתקנימת מלחם יבש וממים שאותם מספקים לי המורדים מדי כמה ימים. אולי תוכל לעזור לי....

- 'אשמח לעזור לך, אני בדרך לחפש אחר מזלי האובד, כשאמצא אותו אבקש לדעת היכן הוא מזלך, ואביא לך אותו'. ימים מספר חלפו, והאיש שסים את הסיור ביצר, שב על עקביו כלעצמת שבא.

ראשונה הוא פגוש את הנסיכה, שעדן יושבת מכנסת במערה וממרת על ר'ע מזלה. היא מבחינה בו בקצה המערה, מנגבת את דמעותיה ותולה בו את עיניה תקווה.

- 'גו, מה בפיך? ספר לי, אין לי סבלנות להמתין!'
- 'בשורה טובה בפי, אמנם את מזלי שלי לא מצאתי, אבל את המזל שלך בהחלט מצאתי'.

הנסיכה תלתה בו זוג עינים שואלות.

- 'המזל שלך אמר, כי ממש בקרוב יבוא אדם שישחרר אותך מפכליך, לשיב אותך לממלכה, ינשא לך ויתפס את כס המלוכה, ובישור תחיו עד סוף ימייכם'.

פניה של הנסיכה אורז בתקנה, תוכל אולי לשחרר אותי, להיות לי לבצל, ולתפס את כסא הממלכה?

- 'הייתי שמח מאוד אלו יכלתי לעזור, אבל תסלחי לי, עסוק אני בחפוש אחר מזלי.... אני בטוח שבקרוב יבוא האיש הראוי לך, ישחרר אותך ויבשב את הממלכה!'

עין ותשוש, מאכזב וממקמר המשיך בדרך, ושבו התישב לנוח מתחת אותו עץ חסר פרות.

- 'שלום, מה בפיך?'

- 'את מזלי שלי לא מצאתי, אבל את שלך מצאתי. המזל שלך אומר כי מתחת לשדשים שלך מסתתרת תבת ברזל כבדה עמוסה בתכשיטים ובחפצי ערך עתיקים; תבה זו היא שאינה מאפשרת לך לתת פרות, היא חוסמת יניקה ואיזה לשדשיך. אם יוציאו אותה, תחזר להיות עץ מניב פרי'.

- 'אולי תואיל לעזור לי ולהוציא את התבה מתחת לשדשי?'
- 'שמח הייתי לעזור לך, אבל תבין לנפשי, אני ממהר מאד לחפש אחר מזלי, אין לי זמן'.

לא הרחק משם רבץ לו האריה, כשהבחין באיש בקש לשמץ ממנו על קורות דרכו בחפוש אחר מזלו האבוד. ספר לו האיש כי לא מצא את מזלו, אך מצא את מזלה של הנסיכה ושל העץ. 'גם את המזל שלך מצאתי. אם תרצה להבריא, עליך לאכל את מחו של ההדיוט הראשון שתפגש'.

דקות מספר חלפו ולמרגלותיו של האריה נותר גל של עצמות...

כלפי מה הדברים אמורים? אגדת עם זו מלבד היותה משעשעת, טומנת בחבה מסר חשוב לכל אדם ואדם.

החיים יוצאים ההזמנות. ממרום נשלחות הארות לכל אדם בזמנים שונים, הארות שבאות לתת לו ההזמנות להשתנות, אפשרות להתקדם, מצב להתחדש. אדם חכם מניצל אותן ההארות, אינו מניח את ההזמנות שנקרו בכפיו ומתקדם, נתפס בכל כחו בהארה שנשלחה לו ומתעלה.

ומי שמתעלם, בהחלט מפספס. הוא לא יגיע לשום מקום, הוא ימצא את עצמו דורך על אותו מקום שבעים שנה, רק מפני שהוא לא ידע לזהות אותן ההזמניות ולניצל אותן.

הסיפור באדיבות "שלום לעם"

האוצר מתחת לגשר

מכירים את הסיפור על האוצר מתחת לגשר? זהו סיפור מאוד מוכר שנחשב כ"סיפור חסידי", אך יש לו מקורות רבים ושונים אליהם מייחסים אותו.

הסיפור הוא אודות אדם ששמו אייזיק שחי בעיר קראקא. לילה אחד חלם האיש שמתחת לגשר בעיר פראג הרחוקה, נמצא אוצר גדול ועצום.

האיש אינו מתעצל, ויוצא לדרך. אך למרבה הצער, כאשר הוא מגיע אל הגשר הוא מבחין בשומרים שמסתובבים במקום.

ראש השומרים מבחין ביהודי המסתובב, ופונה אליו בדרישה לדעת על מה ולמה הוא משוטט במקום.

"חלום חלמתי", עונה האיש בגמגום, "שמתחת לגשר טמון אוצר גדול. רציתי לבדוק אם אכן נכון דבר החלום".

צחק ראש השומרים בלעג ואמר: "ואני חלמתי שבעיר קראקא, בביתו של יהודי ששמו אייזיק, מתחת לתנור טמון אוצר עצום... לעולם אל תאמין לחלומות, הם חסרי משמעות!"

היהודי שמע את דבריו של הגוי ונדהם: הרי זהו בדיוק ביתו שלו! הוא מיהר לביתו, חפר מתחת לתנור, ומצא את האוצר הגדול. בכסף שהיה במטמון בנה בית כנסת על שמו.

•

יש אומרים שהסיפור הזה אכן היה במציאות. איננו יודעים, אך המסר בסיפור הוא גדול וכפול.

מצד אחד, עלינו ללמוד שלא תמיד צריך לחפש רחוק את האוצר וההצלחה. לפעמים ממש "מתחת לאף" נמצא המטמון הגדול, עלינו רק לחפש אותו.

ומסר נוסף שטמון הסיפור הוא שלפעמים אנחנו מתאמצים, ומגלים בסוף שלא היינו אמורים להתאמץ כל כך, כי ה"אוצר" טמון קרוב אלינו. נראה לנו שהתאמצנו לשווא.

הסיפור מלמד אותנו שלפעמים לא נגיע אפילו לדברים הקרובים אלינו, אם לא נהיה מוכנים להשקיע מאמץ ולנסות לחפש. אייזיק לא היה מגלה את המטמון שבביתו, אם הוא לא היה מתאמץ ונוסע עד לפראג הרחוקה...

שאלות בכרשה

1. מה היה ייעודו של הכיור במשכן?
2. אלו איסורים מיוחדים נאמרו בקשר לשמן המשחה?
3. למי פנו בני ישראל כשראו שמשה לא מגיע?
4. מה עשה משה כשראה את העגל ואת הריקודים סביבו?
5. מאיזה פסוק לומדים שאסור לאכול בשר עם חלב?
6. כיצד נקרא חודש ניסן בפרשה?
7. מדוע פתדו ישראל מלגשת אל משה?

חידת חדגא:

חפץ שקשור לחודש אדר, אך בפרשה הוא שם לעבודה זרה

חידת פולקע:

הסבירו: למשה נאמר כי לא ייראו, אולם ברגלים הם אכן נראים!

תכזורת

ח	א	ב	ע	ו	מ	ג	ע	ל	ד	ע	ב	פ	ג	י
ר	ש	ב	ט	ש	ר	ב	נ	ו	מ	ז	ה	ח	ס	ט
ד	מ	ל	ח	כ	ו	ה	צ	ח	ד	ח	ל	ת	ש	ג
ב	פ	ח	ו	פ	י	ק	ס	ו	פ	ג	י	ב	מ	א
ע	כ	נ	ת	ש	כ	צ	ח	ת	ע	ב	ז	ל	נ	ק
ג	ל	א	ס	ל	ר	ח	נ	ה	כ	ה	נ	ר	ה	א
כ	מ	א	י	י	צ	ג	א	ב	צ	ט	ג	ס	מ	נ
ס	ה	ס	ר	ש	ו	ט	ל	ר	ז	ה	נ	ש	ש	ש
נ	ט	ד	צ	ס	ח	ז	ק	י	ס	ל	ה	צ	ח	ג
נ	ס	ז	ו	צ	ק	ב	ה	ת	מ	ר	מ	ט	ה	ח
מ	ח	צ	י	ת	ה	ש	ק	ל	ב	ד	ס	ד	ת	ג
ו	ל	ח	א	ה	ל	נ	ד	נ	ה	ת	נ	ר	ב	י
ת	צ	י	ג	מ	י	ד	ו	ת	ק	ד	ו	י	ל	ג
ל	א	ד	מ	ז	פ	ל	ד	ק	ו	ט	ה	ע	ת	כ
כ	ב	ק	ר	י	ת	ל	ב	ח	ק	ד	נ	ת	ר	ל

מחצית השקל

כיוור

שמן המזחה

קטורת

חטא העגל

משה רבנו

אהרן הכהן

לוחות הברית

תפילה

מחילה

יג מידות

שלוש רגלים

סביב השולחן

חיימק'ה

נעמה

יונתן

נעמה: מי יודע מדוע גם בשבת הבאה נקרא את "כי תשא"?
טליה: אני יודעת! למדנו שבשבת הבאה יקראו את "פרשת שקלים", והיא כתובה בפרשת "כי תשא"!

בני: נכון! אבל אני זוכר שבשנה שעברה קראנו את פרשת שקלים למנו "כי תשא", אז למה השנה היא אחרת?

נעמה: הסבה היא שהשנה היא שנה מעברת והוסיפו את חדש אדר, לכן פרשת שקלים נדחתה. והאמת, גם זה קשור לפרשת השבוע. יודעים איך?

יונתן: מה, חדש אדר נזכר בפרשה?!

נעמה: לא בדיוק... אתן לכם רמז: מדוע מעברים את השנה?

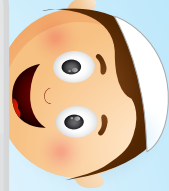
בני: זה בשביל שחג הפסח יחול באביב.

נעמה: נכון מאד. אם לא היינו מעברים את השנה, חג הפסח היה חל בחורף ולא באביב. לכן אחת לכמה שנים מעברים את השנה ובכך דוחים את חג הפסח.

טליה: ואיך זה קשור לפרשה?

נעמה: כי בפרשה התורה אומרת שחג הפסח חל בחדש האביב: "את חג המצות תשמר שבעת ימים תאכל מצות אשר ציתך למועד חדש האביב..."

רח

טליה

נעמה, בני, טליה, יונתן וחיימק'ה הם חמישה אחים חמודים במשפחת לוי. מדי שבת אחרי הצהריים נעמה הגדולה מושיבה את כולם סביב השולחן, והם מדברים על נושא מעניין בפרשת השבוע. הצטרפו אליהם!